

Český telekomunikační úřad

ODBOR PRO SEVEROMORAVSKOU OBLAST

Havlíčkovo nábreží 2728/38, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO

ve výroku I. PRÁVNÍ MOCI dne 28. 12. 2018 a je
VYKONATELNÉ dne 14. 1. 2019

ve výroku II. a III. PRÁVNÍ MOCI dne 15. 8. 2020 a je
VYKONATELNÉ dne 1. 9. 2020

Český telekomunikační úřad

Odbor pro severomoravskou oblast dne 30.10.2020

Číslo jednací
ČTÚ-47 758/2018-638/IV. vyř. - PoK

Ostrava
26.11.2018

Český telekomunikační úřad jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává toto

rozhodnutí:

I. Části návrhu navrhovatele

se vyhovuje a odpůrce, kterým je

4 (dále jen "navrhovatel"),

dále jen "odpůrce"), je podle § 64

odst. 1 zákona o elektronických komunikacích povinen uhradit dlužnou cenu za poskytnutou službu elektronických komunikací v celkové výši 7 804,19 Kč a příslušenství za

čísla 739 917 858, 774 161 319

zúčtovací období od - do	ve výši (Kč)	příslušenství - úroky z prodlení (% p. a.)	příslušenství - úroky z prodlení od - do
16.8.2016 — 15.9.2016	2 632,43	8,05	18.5.2018 — do zaplacení
16.9.2016 — 15.10.2016	3 284,25	8,05	18.5.2018 — do zaplacení
16.10.2016 — 15.11.2016	1 606,14	8,05	18.5.2018 — do zaplacení
16.11.2016 — 15.12.2016	281,37	8,05	18.5.2018 — do zaplacení

II. Části návrhu navrhovatele k uložení povinnosti odpůrci uhradit smluvní pokutu za porušení smlouvy ve výši 3 357,00 Kč a příslušenství, zahrnutou ve vyúčtování č. 4178588272, se nevyhovuje.

III. Odpůrce je podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích povinen uhradit navrhovateli náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva ve výši 178,11 Kč za uhrazený správní poplatek, a to do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 0500114004/2700, pod variabilním symbolem 3621723947.

Odůvodnění:

Na návrh navrhovatele bylo zahájeno správní řízení ve věci sporu o plnění povinnosti k peněžitému plnění za poskytnutou službu elektronických komunikací mezi navrhovatelem a odpůrcem.

K tomuto řízení správní orgán uvádí, že podle § 3028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, platí: „Tímto zákonem se řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti.“. Smlouva uzavřená mezi navrhovatelem a odpůrcem, respektive práva a povinnosti z ní vyplývající, se řídí uvedeným občanským zákoníkem.

Správní poplatek ve výši 447,00 Kč, podle položky 110 písm. c) Sazebníku, příloha zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl navrhovatelem uhrazen.

Na podporu svých tvrzení, že odpůrce dluží navrhovateli částku v celkové výši 11 161,19 Kč a příslušenství, předložil navrhovatel správnímu orgánu podle § 52 správního řádu důkazy (doklady), kterými jsou smlouvy, dlužná vyúčtování, vyúčtování smluvní pokuty, zrušení poskytování služeb a dodejka.

Z dokladů předložených navrhovatelem je zřejmé, že smluvní vztah k telefonnímu číslu 739 917 858 vznikl na základě „O2 mobilní hlasová služba-Účastnická smlouva-Specifikace služby“, podepsané odpůrcem dne 5. 3. 2016 a k telefonnímu číslu 774 161 319 vznikl smluvní vztah na základě „O2 mobilní hlasová služba-Účastnická smlouva-Specifikace služby“, podepsané odpůrcem dne 20. 2. 2014. Na základě smluv byly odpůrci poskytovány sjednané služby. Odpůrce porušil svou povinnost vyplývající z účastnických smluv a neuhradil uvedené vyúčtované ceny za poskytnuté služby elektronických komunikací.

Navrhovatel měsíčně vystavoval vyúčtování služeb s adresou [redacted].
Ověřením adresy trvalého pobytu odpůrce v centrální evidenci obyvatel správní orgán zjistil, že odpůrce má trvalý pobyt hlášen na adrese [redacted].

Správní orgán vyrozuměl účastníky tohoto řízení o tom, že ve shora uvedené věci bylo zahájeno správní řízení. Současně jim byla pro objasnění skutečného stavu věci stanovena lhůta pro možnost zaslání vyjádření o všech skutečnostech, které pro vydání rozhodnutí považují za důležité. Písemnost byla navrhovateli doručena do datové schránky.

Zásilkou zaslano odpůrci na adresu jeho trvalého pobytu, [redacted].
[redacted] nebylo možno odpůrci vhodit do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, proto bylo odpůrci vhodným způsobem zanecháno oznámení a poučení a zásilka byla správnímu orgánu vrácena zpět. Písemnost byla vyvěšena na úřední desce správního orgánu současně se způsobem umožňujícím dálkový přístup, desátým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou.

Následně zaslal správní orgán účastníkům řízení vyjádření se k podkladu před vydáním rozhodnutí, ve kterém uvedl, že účastníci řízení mají možnost se k nim podle § 36 správního řádu vyjádřit, navrhnout důkazy a činit jiné návrhy a uplatnit náklady správního řízení v souladu s § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích. Účastníkům bylo rovněž umožněno, aby se seznámili s obsahem spisu. Vyjádření se k podkladu bylo navrhovateli doručeno do datové schránky.

Vyjádření se k podkladu před vydáním rozhodnutí bylo odpůrci zasláno na adresu trvalého pobytu, tj. [redacted]. Zásilka byla uložena na dodací poště a zároveň byla odpůrci vhodným způsobem zanechána výzva, aby si písemnost vyzvedl. Podle § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty. Jelikož v úložní době nebyla zásilka vyzvednuta a nebylo možno zásilku odpůrci vhodit do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, byla zásilka správnímu orgánu vrácena zpět, o čemž bylo vyvěšeno sdělení na úřední desce správního orgánu současně se způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Správní orgán provedl šetření a zjistil, že odpůrce není ve výkonu vazby, trestu ani zabezpečovací detence.

V § 141 odst. 4 správního řádu je mimo jiné stanoveno, že ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny.

Žádný z účastníků řízení se k projednávané věci nevyjádřil a nevyužil možnosti nahlédnout do spisu.

Nezaplacením cen za poskytnuté služby elektronických komunikací ve stanovených lhůtách se dostal odpůrce do prodlení s plněním peněžitého závazku a navrhovatel má právo požadovat kromě zaplacení dlužných cen také úroky z prodlení.

Ohledně úroků z prodlení splatných od 1. 1. 2014 je nutno konstatovat, že prodlení odpůrce se řídí § 2 nařízení vlády 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku a veřejných rejstříků právnických a fyzických osob, vydaným k provedení zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Požadavek navrhovatele na zaplacení úroků z prodlení byl shledán opodstatněným, neboť výše úroků z prodlení nepřekračuje výši úroků stanovenou uvedenými právními předpisy.

K výše uvedenému správní orgán dále uvádí, že po úhradě dlužné ceny a nákladů řízení je žádoucí, aby odpůrce kontaktoval navrhovatele ohledně částky úroků z prodlení (tzv. příslušenství) a mohl tak tyto úroky ve správné výši uhradit.

Po přezkoumání důkazních prostředků dospěl správní orgán k závěru, že uvedený dluh specifikovaný ve výroku I. tohoto rozhodnutí skutečně vznikl, je nesporný a odpovídá za něj, v souladu s § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, odpůrce. Vzhledem k tomu, že návrh byl podán důvodně a správní orgán považuje skutková zjištění za dostatečná, rozhodl tak, jak uvedl ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Správní orgán posuzoval nárok navrhovatele na úhradu smluvní pokuty za telefonní číslo 774 161 319 vyúčtovanou fakturou č. 4178588272 ve výši 3 357,00 Kč. V daném případě je rozhodující otázkou posouzení platnosti uzavření ujednání, o které navrhovatel opírá svůj nárok na uplatnění smluvní pokuty. Jak vyplývá z doložených důkazů, k uzavření smluvního vztahu došlo dne 20. 2. 2014.

Z výše uvedeného je evidentní, že smluvní vztah byl uzavřen již v režimu nového zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“) - účinný od 1. 1. 2014. Ujednání o smluvní pokutě tak bude posuzováno dle právního předpisu účinného v době uzavření smlouvy, tj. dle výše uvedeného občanského zákoníku.

Občanský zákoník již sice nestanoví povinnou písemnou formu ujednání o smluvní pokutě, avšak k tomu, aby bylo smluvní ujednání o smluvní pokutě platné, je třeba, aby bylo řádně smluvními stranami sjednáno, tj., účastník musí v každém případě při uzavření smlouvy o smluvní pokutě vědět a být s ní srozuměn. Z ustanovení § 2048 občanského zákoníku vyplývá, že ujednají-li si strany pro případ porušení smluvené povinnosti smluvní pokutu, musí být uvedena její určitá výše nebo musí být uveden způsob, jak se výše smluvní pokuty určí. Z tohoto pohledu správní orgán posuzoval, zda ujednání je určité, nezanechává pochybnosti, co se týká výše smluvní pokuty dle § 2048 občanského zákoníku a zda není tzv. překvapivým ujednáním dle § 1753 občanského zákoníku.

Podmínkou určitosti ujednání o smluvní pokutě je určení povinnosti, na jejíž porušení je smluvní pokuta vázána. Za neurčité bude třeba považovat takové vymezení povinnosti, které obecně váže vznik povinnosti zaplatit smluvní pokutu na „porušení smluvního vztahu“, aniž by bylo určitelné, na které konkrétní povinnosti v rámci smluvního vztahu je smluvní pokuta vázána např. rozhodnutí Nejvyššího soudu 23 Cdo 4281/2011 ze dne 19. 3. 2012, který uvedl, že nezbytnou součástí ujednání o smluvní pokutě je zcela přesné a určité označení povinnosti, při jejímž nesplnění vznikne právo na smluvní pokutu.

Smluvní pokuta je zajišťovací institut, který zajišťuje splnění určité smluvní povinnosti. Není-li určena konkrétní povinnost zajištěná smluvní pokutou, nelze pak posoudit její přiměřenost k porušení dané povinnosti. Při posouzení výše přiměřenosti smluvní pokuty je rozhodná doba sjednání dohody o smluvní pokutě a posouzení přiměřenosti výše smluvní pokuty ke konkrétní povinnosti, a nikoliv až následně při porušení konkrétní povinnosti. Z tohoto důvodu sjednání výše smluvní pokuty pro porušení jakékoliv smluvní povinnosti je neurčité, neboť z tohoto ujednání nelze posoudit přiměřenost výše smluvní pokuty.

Navrhovatel v předmětném správním řízení ujednání o smluvní pokutě vtělil do smlouvy bodu 4, kde uvádí: „Při ukončení smlouvy před uplynutím doby trvání závazku výpovědi z Vaší strany nebo dohodou, je [redacted] oprávněna Vám vyúčtovat úhradu za předčasně ukončení (paušální odškodnění). Výše úhrady činí jednu pětinu součtu měsíčních paušálů (podle aktuálního paušálu základní služby včetně DPH) zbývajících do konce sjednané doby závazku. V případě porušení závazku řádně užívat službu a platit za ni, má [redacted] právo na zaplacení smluvní pokuty ve stejné výši“.

K výše uvedenému správní orgán uvádí, že z doložených dokladů v návrhu vyplývá, že smluvní vztah nebyl vypovězen odpůrcem ani ukončen dohodou, jak je stanoveno v bodě 4 účastnické smlouvy. V tomto případě došlo k ukončení smluvního vztahu ze strany navrhovatele, jak je patrné z dopisu „Zrušení poskytování služeb“ ze dne 1. 12. 2016.

Naopak v konkrétním vyúčtování smluvní pokuty se navrhovatel neodkazuje na smlouvu a bod 4, ale uvádí: „Vzhledem k porušení čl. 13. 1 Všeobecných podmínek pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací.... Vám v souladu s čl. 13. 7. účtujeme níže uvedenou smluvní pokutu.“ Z tohoto není zřejmé, dle čeho navrhovatel smluvní pokutu naúčtoval, zda dle ujednání ve smlouvě či dle všeobecných podmínek. V těle smlouvy je uvedeno, že smluvní pokuta bude naúčtována v případě výpovědi ze strany odpůrce nebo dohodou, k čemuž nedošlo. Dle ujednání dle všeobecných podmínek, jde o konkrétní ujednání, nicméně tak, jak se ně sám navrhovatel ve vyúčtování smluvní pokuty odkazuje, je překvapivým ujednáním dle § 1753 občanského zákoníku, dle kterého platí, že ustanovení obchodních podmínek, které druhá strana nemohla rozumně očekávat, je neúčinné, nepřijala-li je tato strana výslovně. Rovněž Ústavní soud ČR v nálezu sp. zn. I. ÚS 3512/11 ze dne 11. 11. 2013 se vyslovil k obchodním podmínkám obsahujícím smluvní pokutu v tom směru, že v rámci spotřebitelských smluv ujednání zakládající smluvní pokutu zásadně nemohou být součástí tzv. Všeobecných obchodních podmínek, nýbrž spotřebitelské smlouvy samotné (tzn. listiny, na niž spotřebitel připojuje svůj podpis). Tyto Všeobecné obchodní podmínky mají obsahovat zejména ujednání technického a vysvětlujícího charakteru; nemají sloužit k tomu, aby do nich byla ukrývána nepřehledná, složitá a malým písmem psaná (pro spotřebitele nevýhodná) ustanovení, u nichž se předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou. To je v rozporu se zásadou poctivosti a takovým ustanovením není možné přiznat dle názoru Ústavního soudu právní ochranu. K jeho aplikovatelnosti na daný případ je nutno uvést, že dle § 419 občanského zákoníku je „spotřebitelem je každý člověk, který mimo rámec své podnikatelské činnosti nebo mimo rámec samostatného výkonu svého povolání uzavírá smlouvu s podnikatelem nebo s ním jinak jedná“.

Správní orgán při posuzování platnosti ujednání o smluvní pokutě vycházel jednak z nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 3512/11 ze dne 11. 11. 2013, zároveň přihlédl i k otázce překvapivého ujednání o smluvní pokutě dle § 1753 občanského zákoníku obsažené v roztržštěných smluvních podmínkách navrhovatele.

Požadavku navrhovatele na zaplacení shora uvedené smluvní pokuty se proto, s ohledem na shora přijaté právní závěry, v daném sporném správním řízení nevyhovuje, neboť tento nárok není po právu (právo na něj nevzniklo), a správní orgán proto rozhodl tak, jak uvedl ve II. výroku tohoto rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že nárok na zaplacení navrhovatelem uplatněné smluvní pokuty nevznikl, nevznikl ani nárok na zaplacení příslušenství této pohledávky.

V souladu s § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích uplatnil navrhovatel své právo na náhradu nákladů řízení.

Navrhovatel požadoval náhradu nákladů správního řízení za zaplacený správní poplatek.

Správní poplatek byl vyměřen podle sazebníku, příloha zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, položka 110 písmeno c), a to ve výši 447,00 Kč.

Podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích přizná správní orgán účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování či bránění práva v plné výši proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může být náhrada nákladů poměrně rozdělena, popřípadě rozhodnuto, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu být přiznána plná náhrada nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel měl v řízení pouze částečný úspěch, a to ve výši 69,92 % sporné částky, byly navrhovateli přiznány ve smyslu § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích náklady odpovídající rozdílu mezi jeho úspěchem a úspěchem odpůrce, tj. ve výši 39,85 % jeho účelně vynaložených nákladů. Správní orgán tak navrhovateli přiznal náklady za uhrazený správní poplatek ve výši 178,11 Kč. Správní orgán na základě výše uvedeného rozhodl o nákladech řízení tak, jak je uvedeno ve III. výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to v počtu dvou stejnopisů na adresu Český telekomunikační úřad, odbor pro severomoravskou oblast, Havlíčkově nábřeží 2728/38, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava, nebo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats, anebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, že účastník řízení disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Kamila Ponikvová v. r.
odborný referent

Otisk úředního razítka

Za správnost: Jarmila Šustaiová, 30. 10. 2020

Vypraveno dne: 26. 11. 2018